

utvivlsomt en vis Føling i Stand netop med Hensyn til Udvalgets Ledelse, og var vi af den Opfattelse — og det gav vi ogsaa Udtryk for indenfor Udvalget —, at naar vi nu fra Venstres Side overlod Ordførervalget til de Partier, der har haft Føling med hinanden i denne Sag, saa vilde Valget falde ud derefter, saa at Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, ogsaa vilde blive valgt til Ordfører for Udvalget. Vi fandt det i og for sig naturligt, at det skete saaledes, fordi vi var af den Opfattelse, at det vilde være rigtigt, at det Parti, som havde haft Ledelsen i Udvalget, ogsaa fik Lejlighed til at fremlægge Resultaterne af Udvalgets Arbejde for Folketinget. Det gik jo imidlertid paa anden Maade, saaledes at det ærede Medlem Hr. Stauning blev Ordfører.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger for at korrigere den Fremstilling af denne Sag, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gav i Eftermiddagsmødet.

Dahlggaard: Det ærede Medlem Hr. Holstein fremkom med en Bemærkning, som jeg gerne vil berigtige, da den er Udtryk for en Anskuelse, der tidt uberettiget gøres gældende, nemlig at Mac Donalds socialdemokratiske Regering skulde have lidt et stort Nederlag paa Regeringens Frihandelspolitik. Det stik modsatte var jo Tilfældet, idet Mac Donalds Parti i 1924 opnaaede 1 Million Stemmer flere, end det havde i 1923. Alle ved, at naar Partiet fik færre Mandater, skyldtes det alene den uretfærdige engelske Valglov.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser. Det ærede Medlem fremkom med ret mærkelige Udtalelser og fremsatte dem ogsaa, synes jeg, i en ejendommelig Form, talte om, at min Tale havde været blottet for Realiteter, talte, som om det var en personlig Fornærmelse mod ham, at jeg stod som Udtryk for den samme Politik i Toldspørgsmaal, som jeg altid har haft, og talte til mig om, at herefter kunde jeg ikke vente nogen Overbærenhed fra ham og hans Partis Side — jeg ved ikke af, at jeg nogen Sinde har ansøgt derom.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde anvende en lidt anden Tone. Jeg ved vel, at han i den senere Tid opnaar Ros fra mange Sider i Samfundet, hvor han ikke før har faaet det, og hvis han fortsætter ad de Veje, han de sidste 14 Dage har været inde paa, vil Anerkendelsen fra konservative Kredse og konservative Blade strømme ind imod ham ogsaa i den kom-

mende Tid. Jeg haaber dog ikke, det skal stige ham mere til Hovedet, end at han kan være nogenlunde fair i sine Argumenter, men det anser jeg ham ikke for at være, naar han f. Eks. siger til mig, at jeg har staaet her i Dag som Defensor for Importørerne. Jeg vil dog gerne forudskikke den Bemærkning, at jeg er ikke naaet saa vidt endnu, at jeg betragter det som en Forbrydelse at importere Varer her til Landet, men paa den anden Side maa jeg meget stærkt understrege det, jeg har sagt her i Dag med Hensyn til Importen: At den Toldfilm, som man har kaldt det, der nu har været opført mellem det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet gennem 4 Maaneder, netop har medført uanede Chancer for Importørerne og givet dem Adgang til — og medført — en Import her til Landet, som ellers aldeles ikke havde fundet Sted indenfor de Brancher, som de kriseramte Industrier tilhører.

Saa spørger det ærede Medlem mig: Hvis der nu var en Forandring i Socialdemokratiets Politik, var det vel en ærlig Sag, det var vel lovligt? Ja, det mener jeg fuldt ud, det er. Derimod anser jeg det for at være en mindre ærlig Sag, at man fra et stort Partis Side gaar over og annekterer alle den konservative Politik's Argumenter gennem en Menneskealder for Toldbeskyttelsespolitikken, samtidig med at man vil hævde, at Partiets Politik stadig er den samme. Jeg har blot nødig at minde om, at det nu vel kun er et Aar siden, at det ærede Medlem som Statsminister kunde staa oppe i Landstinget og erklære, at han i Toldspørgsmaalet og specielt med Hensyn til Toldbeskyttelse i Hovedsagen var fuldkommen enig med det radikale Venstre.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde aabenbart slet ikke opdaget, at der var kommet helt nye Opgaver i Industripolitikken med Verdenskrigen og dens Begivenheder. Jo, det har jeg dog beskæftiget mig noget med. Men jeg har samtidig lagt Mærke til, og det ved det ærede Medlem jo ogsaa er rigtigt, at man Europa over, i alle Lande forstaar, at disse nye Opgaver for de europæiske Landes Industripolitik ikke kan løses ad Toldvejen. Det forstaar man maa opgives. Og paa samme Maade er vi naaet dertil, at det i Virkeligheden er en fuldkommen foreldet Tanke, ogsaa ude i de stærkt protektionistiske Lande, som det konservative Folkeparti har ført frem her i de sidste Par Aar, og som jeg saa, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nikkede til, da det fremførtes her i Dag igen: at vi maatte føre en Toldpolitik, der gav os Kampmidler i